

ЧУМАТА ВЪ ЧОВАЛА.

(Бошняшка приказка).

динъ човѣкъ и жена му си живѣли нѣкога въ мѣничка колиба, до самѣ гората. Много пари отъ работа не печелялъ този човѣкъ, ала отврѣме-наврѣме, колкото спестявалъ, криелъ ги въ единъ човаль и жена му не знаела това. А когато тя видѣла случайно човала, мъжътъ ѝ я излъгалъ, че въ човала стои затворена чумата. На тръгване за работа, човѣкътъ винаги думалъ на жена си да не пипа

човала, защото ще чумяса.

Веднѣжъ той излъзълъ нѣкъдѣ, а жена му си останала самичка въ кѣщи. Покрай колибата заминалъ грънчарь съ цѣлъ товаръ хубави черни гърнета, които се харесали на жената и тя поискала да си купи. Но пари си нѣмала. Зараз-мислила какво да прави, зърнала човала и казала на грънчаря.

— Ти ми дай гърнета, пъкъ азъ ще ти дамъ чумата съ човаль.

Грънчарьтъ приелъ да се размѣнятъ. Жената дотърילה човала, грънчарьтъ погледналъ да види какво има въ него, и щомъ забѣлзълъ паригъ, далъ ѝ всичкитѣ гърнета, привързалъ човалъ о седлото на коня си, па бързо поелъ пѣтя напрѣдъ.

Жената прибрала гърнетата и ги занареждала грижливо по лавицата. Само за едно, за най-малкото гърне, мѣсто не стигнало. Тя се разсърдила. Допипала една цѣпеница, свраснала по гърнетата и викнала:

— Сторете мѣсто на гърненцето!

И всичкитѣ гърнета изпочупила. Послѣ сбрала черепитѣ и ги хвърлила въ локвата прѣдъ вратнята.

Завърналъ се мъжътъ ѝ въ кѣщи и попиталъ:

— Какво стори, жено?

Тя отговорила:

— Отървахъ се най-подиръ отъ проклетата чума, размѣнихъ я за едно гърненце, което сега е на лавицата и за други още, които сж въ локвата, прѣдъ вратнята. Засуши се вече прѣдъ кѣщи!

Мжътъ ѝ разядосано извикалъ: